

## Overweging

Waarom zijn wij zwaar en dicht? Spreek ons open naar het Licht! Deze woorden uit het openingslied klinken zo anders dit jaar. En ook de maatregelen van keizer Augustus komen zo anders binnen. Maatregelen die van bovenaf worden opgelegd, dit jaar hebben we aan den lijve ervaren hoe dat is.

Het was een beklemmend, onzeker jaar. Er was angst, er was verlies, ziekte, veel zorgen... pijn. Veel mensen raakten hun baan kwijt en op veel plekken in de wereld wordt honger geleden, is er grote armoede. Er is door zoveel mensen een uitputtingsslag gevoeld. Kunnen we nog lichtheid voelen en luchtigheid?

Wat bijzonder dat we nu de geboorte van een kind mogen vieren. Dat alles waar een kind voor staat nu in ons geboren mag worden! Weer aan het licht mag komen. Dat we kijken met de ogen van een kind: vol verwondering naar alles om ons heen, dat we de schoonheid zien in simpele dingen, adembenemend mooi soms. Gevoelens van hoop mogen geboren worden; we weten nog niet hoe, maar de wereld zal anders worden, zoveel mensen zijn aan het denken gezet. Kijken met de ogen van een kind. Dus niet keihard blijven werken om staande te blijven, zonder dat het energie geeft of innerlijke bezieling. Maar we mogen vertrouwen op een nieuw begin. Hou niet angstvallig vast, maar sta open voor wat zich aandient. De controle willen houden moesten we wel afleren in deze tijd. Steeds weer ging het anders, of kon er iets niet...er viel niet vooruit te plannen, maar Kome wat komt...

Nu aan het eind van het jaar kijken we terug: wat zijn onze emoties in beroering geweest, massaal, collectief. Ons denken, ons hoofdwerk, is veranderd in hart-ervaringen en emoties op buik-nivo. Om stil van te worden. Ik zie veel meer mensen wandelen buiten en vermoed ook: dat er veel meer verwondering is over de natuur die we anders veel minder waarnemen. Ik geloof echt dat er in die zin ook iets positiefs is gebeurt, richting elkaar, richting de natuur. En om nog even terug te gaan naar het kleine kindje, bij een pasgeborene zie je de buik op-en-neer gaan, een kindje ademt als vanzelf naar de buik, dat hebben we ooit allemaal gedaan! Pas later toen we naar school gingen en de maatschappij in, ging onze ademhaling naar boven, minder ontspanning, meer kwetsuren liepen we op, ingehouden adem door spanning of pijn. Maar we mogen weer worden als een kind, rustig ademend vanuit de buik...mee bewegend op wat is.

“Het is geboren het goddelijk kind”, zingt een oud liedje. Laat het in godsnaam voelbaar worden: puurheid, volledige openheid, nieuwsgierig en speels, vol vertrouwen in onszelf, het leven en de schepping. Laat die innerlijke ruimte in ons groeien, om lichtheid, blijdschap, vreugde en luchtigheid te her-inneren. Moge het een bijzonder kerstfeest worden dit jaar. Vrede in de wereld, vrede in alle mensen. Ik wens ons allen die vrede, gezondheid en innerlijk geluk!

Niet alleen de maatregelen van keizer Augustus zetten een heleboel mensen in beweging. Aan het eind van het verhaal horen we dat ook de herders op weg gaan. Maar zij gaan niet vanuit opgelegde maatregelen, maar zij gaan op weg omdat ze weet hebben van een visioen, van licht...

Laten we gaan luisteren naar het kerstverhaal en daarna veel licht ontsteken!